

Rădăcini și soare

Camelia Oprea

Eram în vremea lui April
o ciocârlie ridicată peste viață și moarte
o floare, un tril,
un imn
venit de departe,
un copil,
o frunză
ca un zmeu de pânză.

Țineam cu o mână
păpușa de lână
pe drum neumblat,
plângeam, mamă,
cât te-am căutat.

Mă mușca pământul
plin de mărăcini,
mă-ntâlneam cu vântul
venit din vecini.

Eram în vremea lui April,
voiam să fiu mare,
când eram copil...
Ce timpuri călătore,
mamă, rădăcini
și soare.

Săream într-un ochi de apă,
în ghețe să-mi încapă
ploaia, cerul, norul, vântul
printre care și pământul.

Erau timpuri călătore
și aveam frunze-degetare,
mamă,
rădăcini și soare.